

Nr 634.

Av herr **Larsson** i Julita m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 344, med förslag till förordning om nöjesskatt.

Genom proposition nr 344 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen antaga vissa ändrade bestämmelser avseende förordningen om nöjesskatt. I bland annat 14 och 15 §§ nämnda förslag stadgas om befrielse från nöjesskatt.

I de remissyttranden, som avgivits med anledning av 1944 års nöjesskatteutrednings PM angående ändrade bestämmelser om nöjesskatt, ha vägande skäl anförts för att i större utsträckning än vad nämnda sakkunniga förordnat undantag eller befrielse från skyldigheten att erlägga nöjesskatt borde medgivas. Sålunda ha Sveriges storloge av IOGT och Sveriges nykterhetssällskaps representantförsamling hemställt att av ideella sammanslutningar anordnade tillställningar till främjande av nykterhet, fred och folkuppfostran skulle undantagas från nöjesbeskattningen. Departementschefen har emellertid ansett sig förhindrad förordna ett sådant undantag »då detta skulle innebära att nöjestillställning, som anordnas av ideell sammanslutning, skulle bliwa fri från nöjesskatt oberoende av beskaffenheten av tillställningen».

Givet är, att ett sådant undantagsstadgande för de ideella sammanslutningarna komme att medföra en förmånsställning för dem bland övriga nöjesanordnare — däribland de som bedriva sådan verksamhet för egen vinnings skull — men ett sådant förhållande synes oss ingalunda giva anledning till erinran, utan torde i stället ur olika synpunkter få anses såväl eftersträfvansvärt som angeläget. På olika sätt och i olika sammanhang har betydelsen av den ideella föreningsrörelsen vitsordats vid skilda tillfällen. Betydelsen av sådan verksamhet torde knappast kunna överskattas. Den fyller förvisso ett oundgängligt behov i vårt samhällsliv och åtnjuter i anledning därutav också ekonomiskt stöd från det allmänna. Inom den verksamhet, som staten på detta sätt understöder, må nämnas nykterhets-, bildnings- och idrottsrörelserna samt den frivilliga försvarsrörelsen.

Dessa folkrörelser ha — som känt är — att i sin verksamhet kämpa mot växlande ekonomiska svårigheter. När dess medlemmar under uppoffrande av egen tid och bekvämlighet utföra sina oegennyttiga prestationer i samband med de nöjestillställningar, vilka ha betydelse som förströelse för allmänheten och som äro avsedda att medföra ett icke sällan mycket angeläget tillskott till föreningens kassa, då skall en viss del av det ekonomiska resultatet tillfalla det allmänna, som i sin tur men i annat sammanhang dock understöder

ifrågavarande verksamhet. En sådan ordning torde få anses föga tillfredsställande. Den ekonomiska belastning, som nöjesbeskattningen medför, är otvivelaktigt hindersam för verksamheten, samtidigt som den beskär de olika föreningarnas förutsättningar för erbjudande av förströelse i framgångsrik konkurrens med vad som brukar kallas den privata nöjesindustrin.

Av här anförda skäl torde framgå, att frågan om befrielse från nöjesskatt lika gärna kan bedömas med hänsyn till syftemålet med den verksamhet, som behållningen vid nöjestillställningen skall användas för, som med hänsyn till bekaffenhets av nöjestillställningen. Eventuella farhågor för en därav föranledd standardsänkning på nöjestillställningarna kunna på mycket goda grunder anses oberättigade. Vid en ur angivna synpunkt företagen prövning av här berörda fråga torde det stå klart, att riksorganisation, som uppbär bidrag av statsmedel och till sådan riksorganisation ansluten underavdelning, bör åtnjuta befrielse från nöjesbeskattning vid sådan tillställning som anordnats till förmån för organisationens verksamhet. Enligt 15 § skulle, i fråga om uppvisning eller tävling i icke professionell idrott eller gymnastik, idrottsrörelsen få åtnjuta sådan befrielse från den del av nöjesskatten, som vid varje tillställning belöper å ett sammanlagt avgiftsbelopp av 2 000 kronor. Enligt vår mening bör dylik befrielse erhållas oberoende av nöjestillställningens beskaffenhet. Avgörande för befrielse från nöjesbeskattning skulle i stället vara, att å tillställningen uppkommande behållning tillfaller den statsunderstödda idrottsrörelsens riksorganisation eller till densamma ansluten underavdelning. Motsvarande befrielse från nöjesbeskattningen anse vi böra åtnjutas även av övriga statsunderstödda riksorganisationer och till desamma anslutna underavdelningarna. Härför erforderlig ändring av föreliggande förslag till förordning om nöjesskatt torde lämpligen böra uppgöras av vederbörande utskott.

Under återopparande av ovan anförda få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen ville besluta sådan ändring av Kungl. Maj:ts proposition nr 344, att riksorganisation, som uppbär bidrag av statsmedel och till sådan riksorganisation ansluten underavdelning, må åtnjuta befrielse från den del av nöjesskatten som belöper å ett sammanlagt avgiftsbelopp av 2 000 kronor vid varje nöjestillställning som anordnats till förmån för organisationens verksamhet.

Stockholm den 31 oktober 1945.

Erik Lundbom.

Bertil Andersson,
Surahammar.

Gust. Larsson,
Julita.
Edvin Gustafsson
i Bogla.